

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ

Ἐτησίᾳ δρ. 8.—
Ἐξάμηνος 4,50
Τριμηνος 2,50

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτησίᾳ φρ. χρ. 10.—
Ἐξάμηνος 5,50
Τριμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστων λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Λίξιός B'. — Τόμος 24ος

Ἐν Ἀθήναις, 26 Αὐγούστου 1917

Ἔτος 39ον. — Ἀριθ. 39

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Στὴς πέντε, τὸ ταξίδι ἔγινε πολὺ δύσκολο, γιατί ὁ ποταμὸς ἦταν γεμιστὸς χόρτα καὶ πέτρες. Ἡ ὄχθης τοῦ ὑψώνοντο ὀλοένα καὶ ἦταν φανερό πῶς ἡ κοίτη τοῦ ἦταν τώρα σκαμμένη μέσα στα πρῶτα ριζοδύνα τοῦ Φραγκλίνου. Ἡ πηγὴς τοῦ λοιπὸν δὲν θάταν μακριά, ἀφοῦ ἐτρέφετο ἀπὸ τα νερά τοῦ βουνοῦ.

— "Υστερ' ἀπὸ ἓνα τέταρτο, θάναγκασθούμε νά σταματήσουμε, κύριε Σμιθ. ! εἶπε ὁ ναύτης.

— Ὡς σταματήσουμε, Πέγκροφ, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός, καὶ ὁκ πάρομε τα μετρα μας, για να περάσουμε τὴ νύκτα.

— Σε τί ἀπόστασι να βρισκόμαστε ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι; ρώτησε ὁ Χάρμπερτ.

— Ἑπτὰ μίλλια ἀπάνω κίτω, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός, ἀλλὰ πρέπει να λογαριάζουμε καὶ τα στριφογυρίσματα τοῦ ποταμοῦ.

— Ὡς ἐξακολουθήσουμε νά πηγαίνουμε ὅλο μπροστά; ρώτησε ὁ ρεπόρτερ.

— Ναί, ὅσο μπορούμε, ἀποκρίθηκε ὁ Κύριος Σμιθ. Ἀύριο, πρωί-πρωί, θα βγοῦμε ἀπὸ τὴν πιρόγα καὶ σὲ δύο ὥρες, ἐλπίζω να κάμουμε τὸν δρόμο ποῦ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν ἀκτὴ. Ἔτσι θάχουμε στὴ διάθεσί μας ὅλη σχεδὸν τὴν ἡμέρα, γιὰ νά τὴν ἐξερευνήσουμε.

— Ἐμπρός! ἔλαμε ὁ Πέγκροφ.

Ἄλλα σὲ λίγο, ἡ πιρόγα ἄγγιζε τὸν χαλιόστρωτο πυθμένα τοῦ ποταμοῦ, ποῦ ἐκεῖ δὲν εἶχε πλάτος παρὰ εἰκοσιπέντε πόδια. Πυκνοὶ ὄλοοι ἀπὸ φυλλώματα τὸν ἐσκίαζαν ἀπὸ πᾶν ὡ καὶ ἀκούετο ἀρκετά καθαρά ὁ κρότος ἐνὸς καταρράκτη, ποῦ μαρτυροῦσε, ὅτι σὲ ἀπόστασι ἑκατὸ βημάτων μπροστά, ὁκ ὑπῆρχε κάποιος φυσικὸς ὑδατοφράκτης.

Πραγματικῶς, ὅστερ' ἀπὸ ἓνα τελευ-

ταῖο γύρισμα τοῦ ποταμοῦ, παρουσιάσθηκεν ἀνάμεσα στα δένδρα, ἓνας καταρράκτης. Ἡ πιρόγα ἐκάθισε στὴν κοίτη καὶ σὲ λίγο ἦταν δεμένη ἀπὸ ἓναν κορμὸ, κοντὰ στὴν δεξιὰ ὄχθη.

Ἡ ὥρα θάταν πεντέμισι. Ἡ τελευταῖες ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου γλυστρουῖσαν ἀπὸ τα πυκνά φυλλώματα καὶ ἔπεφταν λοξὰ στὸν καταρράκτη, ποῦ ἡ ὑγρὴ του σκόνη ἔπαιρνε ὅλα τα χρώματα τῆς ἱρίδος. Πέρα, ἡ κοίτη τῆς Εὐχαριστίας ἐξαφανίζετο μέσα εἰς τὴς λόχμες, ὅπου ὁκ ἐτρέφετο ἀπὸ κάποια κρυμμένη πηγὴ. Τα διάφορα ρία, ποῦ ἐβγαίναν ἀπ' αὐτὴ, ἐσχηματίζαν παρακάτω ἐν ἀληθινὸ ποτάμι, ἀλλὰ ἐδῶ δὲν ἦταν παρὰ ἓνα ρυάκι ρηχό.

Στὸ μέρος αὐτό, ἀληθινὰ θελητικώτατο, οἱ ἀποικοὶ βγήχαν καὶ ἀναψαν φωτὶ κατὰ ἀπὸ μια συστάδα εὐκαλύπτων, ποῦ στοὺς κλάδους των μπορούσαν, ἀν παρουσιάζετο ἀνάγκη να βροῦν καταφύγιο γιὰ τὴ νύκτα.

Ἐρχαν ἀμέσως, γιατί πεινούσαν πολὺ, καὶ ἐτοιμάσθηκαν να κοιμηθοῦν, γιατί ἦταν κουρασμένοι. Ἐπειδὴ ὅμως κάποια ὑποπτα μουγγρητὰ εἶχαν ἀκουσθῇ κατὰ τὸ δειλινό, ἔρριξαν στὴ φωτὶ καὶ ἄλλα ἔδωλα, ὥστε να διατηρηθῇ ὅλη τὴ νύκτα καὶ νά προσφύξῃ τοὺς κοιμωμένους με τῆς φλόγας τῆς. Ὁ Πέγκροφ μάλιστα καὶ ὁ Νάβ ἀγρυπνοῦσαν με τὴ σειρὰ τους καὶ δὲν ἔπαυαν να τρέφουν τὴν προστατευτικὴ φωτιά. Ἦσως να μὴν ἔκαναν λαθος, ὅταν ἐνόμιζαν πῶς διακρίνουν σκιὰς ζώων, να τριγυρίζουν τὸν καταυλισμό, εἴτε κάτω, ἀνάμεσα στοὺς θάμνους, εἴτε ἀπάνω, ἀνάμεσα στοὺς κλάδους τῶν δένδρων.

«Οἱ ἀποικοὶ ἐβλεπαν τὴ δυτικὴ ἀκρογιαλιά...» (Σελ. 311, στ. α.)

ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ

[Μυθιστόρημα υπό MARIE GIRARDET]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'. (Συνέχεια)

Τότε οι γονείς της Βιολέττας αποράσαν να φύγουν από το Παρίσι για τα μεσημέρινα. Η μικρή ήθελε να κρατήσουν στη θαλαμηγό τον Πετράκη, να τον πάρουν μαζί τους στη Μαδέρα. Οι γονείς της δεν είχαν αντίρρηση· ο μικρός όμως δεν ήθελε. «Αν έρρευε από το Παρίσι, πώς μπορούσε να βρῇ τον πατέρα του;

Για να παρηγορήσει το κοριτσάκι που έκλαιγε, της υποσχέθηκε ότι στο γυρισμό, θα έπεριβάλλετο πάλι στην «Αριάδνη» και θα ταξίδευε με τη φίλη του στής ακτές της Νορμανδίας.

— Έν τῷ μεταξύ όμως, επρόσθεσε, θα ήθελα να μαθαίνω τι κάνετε.

— «Ω, θα σου γράφω! έφώναξε η Βιολέττα. Θα είναι η μόνη μου ευχαρίστησις, όταν θα χωρισθούμε. Πού θα σου στέλνω τὰ γράμματά μου;

— Στο Ξενοδοχείο Μ π ο ν - Ρ ε π ο, έδός Βοτανικού Κήπου.

Η Βιολέττα έσημείωσε τη διεύθυνσι. Ο Πετράκης όμως συλλογίστηκε την αθλιότητα της κατοικίας του κ' επρόσθεσε:

— Μπορεί να μετοικήσω καμμιὰ φορά, θα πηγαίνω όμως κάθε τόσο και θα παίρνω από κεῖ τὰ γράμματά σας.

— Αποχαιρετίσθηκαν τρυφερώτατα. Ο κύριος και η κυρία Λακρουά ευχαρίστησαν με την καρδιά τους τον Πετράκη για την καλή συντροφιά που έκανε τόσον καιρό της Βιολέττας.

Και την στιγμή που αποχωρίζοντο, έδωσαν στον Πετράκη ένα φάκελλο, που τον παρακάλεσαν να μὴν τὸν ἀνείξει, παρά αφού θάναχωρούσε η θαλαμηγός.

Απόρησε λίγο ο μικρός μας φίλος, συμφορώθηκε όμως.

Σε λίγο, η θαλαμηγός κινήθηκε κ' έμάκρυνε. Από την προκυμαία, ο Πετράκης παρακολουθούσε την αναχώρησι. Η μικρή του φίλη, με θαλασσομυαλά μάτια, του έκανε νεύματα αποχαιρετισμού και ο μικρός κουνούσε το μαντίλι του, ως που χάθηκε η «Αριάδνη» ανάμεσα σ' άλλα πλοία, ανακατευμένη τώρα μ' όλη εκείνη την πολυθρόνη και φευγαλέα ζωή του μεγάλου ποταμού.

Ο Πετράκης είχε τότε ένα μικρό

συναίσθημα εγκαταλείψεως, απομονώσεως... Η λίγες εκείνες ημέρες, που είχε περάσει στην θαλαμηγό, ξεθάρσαν για να τον ξενασυνειθίσουν στην εύκολη κι' ωραία ζωή των πλουσίων. Τώρα έπρεπε να γυρίσει πάλι στο θλιβόλο εκείνο ξενοδοχείο, που κατ' ευφημισμόν ονομάζετο «Μπὸν-Ρεπὸ». Η αντίθεσις τού απέσπασε ένα στεναγμα βαθύ.

Σε λίγο όμως, ξεναθρομήθηκε το γράμμα του κ. Λακρουά, το έβγαλε από την τσέπη του, έσχιζε τον φάκελλο κ' έβγαλε από μέσα ένα ε ατοστάρικο, που το συνώδευαν αυτές η λίγες γραμμές:

«Αγαπητό μου παιδί, «Θα δεχθῆς, ελπίζω, το μικρό αυτό ένθύμιον της διαμονῆς μας στο Παρίσι. Δεν θέλουμε να σου πληρώσωμε μ' αυτό της φιλικῆς σου ύπηρεσιῆς, της ευγενικῆς σου προστάσεως. Ξανάγραψες το γέλιο σ'α χεῖλῃ της Βιολέττας και δεν

ξέρουμε πῶς να σου εκφράσωμε την ευγνωμοσύνη μας! Αλλά σου πήραμε πολλές ώρες από τον καιρό σου, κ' επειδή είσαι υποχρεωμένος να κερδίσεις το ψωμί σου, ως που να έλθουν καλλίτερες ημέρες, σου προσφέρουμε τη μικρή αυτή αποζημίωσι.

«Σου εύχομαι μινρέ μου φίλε, να σε ξαναβροῦμε ευτυχισμένο με τον πατέρα σου. Εύχου και σὺ να γίνῃ έντελῶς καλὰ ἡ ἀγαπημένη μας Βιολέττα.

«Φιλικώτατα δικός σου

I. A.

Από την «Αριάδνη», 25 Σεπτεμβρίου.

Ο Πετράκης δεν θά έδέχετο βέβαια ελεημοσύνη από το χέρι του κ. Λακρουά, δεν μπορούσε όμως νάρνηθῇ δῶρο με τόση λεπτότητα προσφερόμενο. Κ' έκράτησε το ένατοστάρικο που του έχρειάζετο τόσο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ο Πετράκης ξανάρχισε την βαρειά ζωή του άχθοφόρου. Μπορούσε όμως να τρώει και να κοιμάται κάπως καλλίτερα, με τὰ λεπτά που κέρδιζε στην «Αριάδνη».

Η μέρες του περνούσαν κουραστικές και μονότονες. Τρεῖς έβδομάδες είχε τώρα στο Παρίσι κ' ο σκοτεινός ορίζων δεν έφωτίζετο. Έπρεπε νάριση κάθε έλπιδα; Έπρεπε να έξκαλουθήγει για πάντα το βαρύ εκείνο έπαγγέλμα; Και τί άλλο μπορούσε να βρῇ, μονάχος του, έρημος, χωρίς γνωριμίες, χωρίς προστασία;

Ένα πρωί, ο Πετράκης, πήγε στην προκυμαία για να εργασθῇ κατά το συνήθε. Έπρόκειτο να κουβαλήσει σακκιά σάρι. Φορτώθηκε άμέσως ένα στην πλάτη και με το μεγάλο αυτό βάρος, κουρασμένος ακόμα από χθές, έκαμε να περάσει τη σανίδα, που έωνε τη μαούνα με την προκυμαία.

Έξαφνα ζαλίστηκε, κλονίστηκε, έχασε την ίσορροπία κ' έπεσε στο κενό.

Μια μεγάλη κραυγή τρόμου, ένα πάλασμα, μια δίνη, κ' έπειτα τὰ νερά του Σηκουάνα έσκέπασαν το σώμα του παιδιού.

Αμέσως η εργασία σταμάτησε και δυό άνθρωποι πήδησαν σε μια βάρκα, για να βοηθήσουν τον μικρό έκφορτωτή. Αμα η βάρκα έφθασε στο μέρος όπου είχε χαθῇ ο Πετράκης, ένας από τους δυό εκείνους ανθρώπους έπεσε στο νερό. (Έπεται συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟ

Γιατί να σ' έχω στο κλουβί, μικρό μου, σκλαβωμένο, μακριά από τάλλα τὰ πουλιά, μονάχο, όρφανεμένο;

Να σου στερωῇ της λαγκαδιῆς, τὰ πράσινα τὰ δάση, της γαλανῆς άκρογιαλιῆς κ' ό,τι καλό έχει η πλάσι;

Ανοίξε τὰ φτερούγια σου, όραιο μου γαρδελάκι, κ' απ' τη σκληρή σου φυλακή, απ' το στενό κλουβί, κί.

Πετάξε και τραγουδήσε της λευτεριάς το δῶρο. Το μέγα, το πολύτιμο. Παντού κ' ευτυχοφόρο.

Ναι, πέταξε χαρούμενο στο γάργαρο οὐάνι και λούσε το κορμάκι σου στο κρύσταλλο νεράκι.

Τρέξε μαζί με τὰ πουλιά να πῆς γλυκά τραγούδια, να πλέξης τη φωλίτσα σου στα δλεῦδα λουλούδια...

Σε βλέπω τώρα στο κλαδί να στέκῃς λαφιασμένο. Τί; έλεγες παντοεινὰ πῶς θάσουν σκλαβωμένο;

Αφοβα τὰ φτεράκια σου, άνοιξε γαρδελάκι, και πέταξε χαρούμενο στον ήλιο, στ' αέρακι!

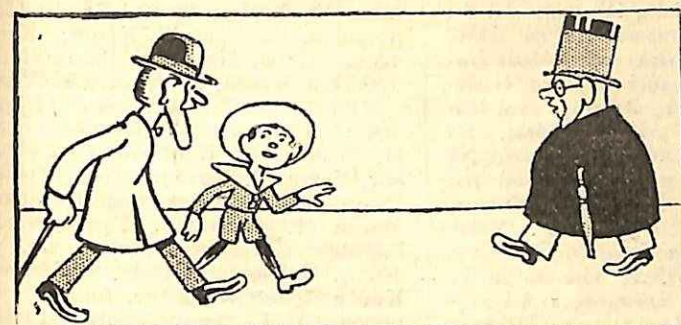
Η Λευτεριά διαδέχεται Σκλαβιά και καταφρόνια. Κανείς ποτέ δεν έμεινε Αιχμάλωτος αιώνια.

Έτσι θάνοίξῃ και για με μια μέρα η φυλακή μου και θα πετάξῃ σ' αῖπειρο, έλευθερη, η ψυχή μου!

Ζάκυνθος, 1917

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Δ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΙΑ «ΚΑΛΗ ΚΑΠΕΛΛΙΑ», ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ

— Γιαννάκη, πρόσεξε!... Να ό κ. 'Αφρονίδης, ό 'σπιτονογ' κοκότης μας... Πρέπει να τον περιποιηθούμε... Δός του μια καλή καπελλιά.

— Έννοια σου, μπαμπά, ξέρω...

Κι' ο Γιαννάκης όρμη εις προϋπάντησιν του κ. 'Αφρονίδου και του δίνει κατ'αμμουρά μια με το καπέλλο του, που τον έκανε να χιῖσῃ κάθε ίσορροπία!

— Αχ θεέ μου! φωνάζει ο δυστυχισμένος ο μπαμπάς. Συγνώμην, κύριε 'Αφρονίδη!... Ο γιός μου εῖνε τρελλός!...

ΠΩΣ ΠΗΡΑ ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΜΟΥ *

[Σχολική ανάμνησις του ΜΙΣΤΡΑΛ]

Ήταν στα 1847. Δεν είχ' ακόμη καλοκλείσει τὰ δεκαεπτά και ότι είχα ξεσκολίσει το Λύκειο της Αθηνών. Ο πατέρας μου με φωνάζει μια μέρα και μου λέει:

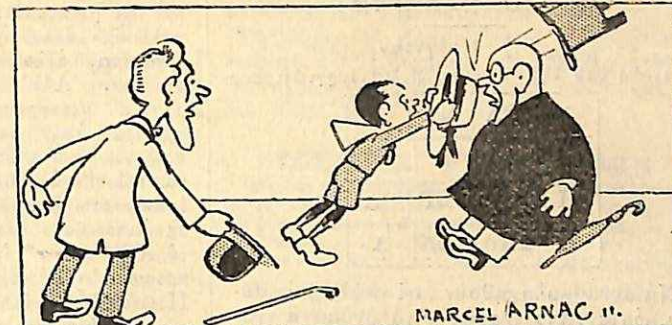
— Το λοιπόν, αφού είναι η συνήθεια, να πῆς, παιδί μου, να πάρῃς το δίπλωμά σου και σὺ.

Ετοιμάσθηκαν λοιπόν για το ταξίδι της Νίμ, όπου έδιναν τες εξετάσεις για το δίπλωμα εκείνον τον καιρό. Η μάνα μου μου τῶλξε σ' ένα μεγάλο μανδηλι με κόκκινα τετράγωνα δυό πουκάμισα καλοσιδερωμένα και τὰ γιορτινά μου τὰ ρούχα, και φρόντισε να τὰ μπουλώξῃ παστρικά-παστρικά με τέσσερες καρφίτσες. Ο πατέρας μου μουδωκε πενήντα μεγάλα ατημένια τάλληρα μέσα σε μια πάνινη σακκούλα.

— Το νοῦ σου, να μὴν τὰ χάσῃς, μου παράγγειλε.

* Στη Γαλλία, οι τελειόφοιτοι των Γυμνασίων ή Λυκείων, όταν, ύστερα από το άπολυτήριο, θελήσουν να πάρουν και το δίπλωμα των Γυμνασιακών σπουδών (baccalaureat), που τους επιτρέπει ν' ακούσουν άνωτέρα μαθήματα, είτε σ' το Πανεπιστήμιο είτε σ' άλλα άνωτέρα Σχολεία, δίνουν εξετάσεις έμπρός σ' Έπιτροπή που την αποτελούν Καθηγηταί του Πανεπιστημίου, εις την περιφέρεια του οποίου ανήκει το Γυμνάσιό τους. Αν επιτύχουν, γίνονται bachelier, αν όχι, έχουν το δικαίωμα να ξαναπαρουσιαστούν ύστερα από ώρισμένη προθεσμία.

Ο Φρειδερίκος Μιστράλ, που διηγείται τη χαρακτηρισμένη αυτή άνάμνησι, είναι ένας διάσημος Γάλλος ποιητής, Προδηγματός. Τα ποιήματά του, γραμμένα στην Προδηγματική διάλεκτο, τὰ μεταφράζει ο ίδιος και γαλλικά. Μεταξύ αυτών είναι η περίφημη «Μιρέιγ», που την έκανε μελόδραμα ο Γκουνό, κ' ένω; «Υμνος στην Έλλάδα, που μεταφράσθηκε από τον Κωστή Παλαμά, με την περίφημη εκείνη έπικηδό: «Γλυκειά εἰν' η Δάφνη: Μία φορά κανείς πεθαίνει!» — Σ. τ. Μ.

Αποτέλεσμα: Το νοῦ αὐξήθηκε κατά είκοσι δραχμάς τον μήνα. Έτσι ο μπαμπάς έπληρώσε την «καλή καπελλιά» του Γιαννάκη.

Συμπέρασμα: Ποτέ δεν εξακριβώθηκε, αν πραγματικῶς ο Γιαννάκης παρεξήγησε τη φράσι του μπαμπά του, «δός του μια καλή καπελλιά» (χαιρέτισέ τον δηλαδή με μεγάλο σεβασμό.) ή αν έκαμε τον κουτό για να γελήσει... Επομένως δεν ξέρουμε αν της έφαγε δίκαια ή άδικα.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Έτσι ξεκίνησα, περπατώντας, για την πολιτεία της Νίμ με το μπογαλάκι μου στην άμασάλη, στραβά σ' αὐτή το καπέλλο και στο χέρι το ραβδί μου.

Όταν έφθασα στη Νίμ, αντίαμωσα πολλούς άλλους τελειόφοιτους από τὰ τριγυρνά Λύκεια, που έρχονταν κ' αὐτοί για της εξετάσεις. Τους πῖο πολλούς τους συντόρεψαν οι γονείς τους, καλοντυμένοι κύριοι και όμορφες κυρίες, με γεμάτες της τσέπες τάλληρα και μπιλιετάνια: ο ένας είχε γράμμα για τον κύριο Πρύτανη, ο άλλος για τον κύριο Έπιθεωρητή, τούτους είχε σύστασι στο Νομάρχη, κείνος στο Μητροπολίτη... Και όλοι καμάρωναν και σου χτυπούσαν το ταχούνι κατά γῆς, σαν περπατούσαν, μ' έναν άγέρα, σαν να σου φώναζαν από μακριά:

— «Ω! έμένα, η δουλειά μου είναι στο σακί.

Εγώ ο κακομοίρης, ένας πτωχός χωριάτης εκεί-δᾶ, ούτε μνίγα δὲ ρά-ταζα στα μάτια τους.

Υστερα από ένα σωρό φασαρίες, ήρθε επί τέλους κείνη η ώρα. Μᾶς έκλεισαν όλους σε μια μεγάλη σάλα της Δημαρχίας, όλόγυμνη σαν την άπαλάμη, και σε λιγάκι ένας γέρος καθηγητής μᾶς υπαγόρευε να γράψουμε ένα κείμενο Λατινικό. Αμα τελείωσε:

— Κύριοι, μᾶς είπε, έχετε μια ώρα για να τὸ μεταφράσετε. Κάνετε καλά και γρήγορα. Βολέψτε τα όπως μπορείτε.

Βαλθήκαμε τότε κ' έμεῖς όλοι στη δουλειά με σφίξι. Όπως-όπως, άλλος με λεξικό, άλλος όπως μπορούσε, ξεδιαλύσαμε τον λατινικό εκείνο Γρίφο. Με το χτύπημα του ρολογιού, μᾶζώξαν όλα τὰ τετράδια, κ' έτσι τελείωσε η πρώτη δοκιμασία.

Άλλη δουλειά για κείνη την ημέρα δεν είχαμε. Σκόρπισαν λοιπόν όλοι κείνοι οι σπουδασταί μες στην πολιτεία και βρέθηκαν έτσι όλομόναχοι στους δρόμους της Νίμ με το μπογό μου και το ραβδί μου για συντροφιά.

— Τώρα, σκέφτηκα, καιρός να φροντίσουμε και πού θα μένουμε.

Πῆρα τους δρόμους, για να βρω κανένα κατάλληλο πανδοχείο. Είχα πού είχα καιρό. Έκαμα λοιπόν ως δέκα φορές το γύρο της πολιτείας, κοιτάζοντας από μακριά όλες τις επιγραφές των μαγαζιών. Είδα πολλά ξενοδοχεία όμορφα και πλούσια. Μᾶ δὲλ' αὐτά, με κείνους τους πελώριους διαβολο-θυρωρούς τους, όλους ντυμένους στα μαύρα, που σε κοιτάζανε με αὐθάδεια από πενήντα μέτρα μακριά, δε μου έρχόνταν στο λογαριασμό. Δεν μου γέμιζαν το μάτι. Έμεῖς, έστερε, άνθρωποι της έσοχῆς, θέλουμε και ανθρώπους της ίδιας φάρας.

Κεῖ πού τριγυρνούσα κατά τὰ προάστεια, το μάτι μου πήρε άξανα μια πινακίδα με την επιγραφή: Πανδοχείο ο Μικρός Αη-Γιάννης.

Δὲ ξέρω γιατί, αὐτός ο Αη-Γιάννης μ' έκαμε να λαχταρήσω από ευχαρίστησι. Μου φάνηκε έτσι, πῶς να πῶ, σ' αῖ γνώριμος. Μᾶ δεν είναι δὲ και δικός μας, χωριανός μας Αγιος; Ο Αη Γιάννης δὲ μᾶς φέρνει το θερισμό; Επεισο είναι κ' η ζωτιῆς του Αη-Γιάννη, και τὰ μῆλα του Αη-Γιάννη τὰ πρώμα, κ' άλλα, κ' άλλα. Ολ' αὐτά μ' έκαμαν να μῶ μέσα στο «Πανδοχείο του Αη-Γιάννη» με θάρρος.

Τι καλὰ πού το κατάλαβα! Βρέθηκα σε τόπο γνώριμο. Στην αὐλή ένα σωρό κάρρα με τέντες από γκρίζο χοντρόπανο του τόπου μας και καροτσάκια ξεζευμένα.

(Έπεται το τέλος)

Σ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Γ'ος 'Οδηγού Κερ. ΓΒ']

α.) Παιγνίον

Εστάλη υπό της Γενναίας Μετισσοσυργιάτισσας

A	TA	MA	A
NI	I	I	NI
AI	AI	ΓEP	OA
A	ΣΠΑ	ΑΑΝ	A

Νά συναρμολογηθούν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νάποτελεσθούν τὰ ὀνόματα τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

β.) Ἐπινόρθωσις Λέξεων

Εστάλη υπό της Βαββαρομάχου Ἑλλάδος

Μεταθέτων καταλλήλως τὰ γράμματα, σχηματίσων τὰ ὀνόματα ἑξ ἀρχαίων ποιητῶν :

ΓΥΡΕΠΗΛΙΣ—ΦΟΚΛΗΣΟΣ—ΧΥΛΑΙΣΟΣ—ΔΙΝΡΟΠΑΣ—ΟΡΟΜΗΣ—ΡΑΤΥΤΙΟΣ.

γ.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Cube Syllabique

Εστάλη υπό Ἀριστ. Σωτηροπούλου

***—**=Νήσος τοῦ Ἀτλαντικοῦ, Πορτογαλική.

***—**=Τὸ δέκατον (δέκατον τοῦ φράγκου).

***—**=Φάρμακον, λατρικόν.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια. Κάθε ἀστερίσκος εἶνε ἓνα γράμμα. Κάθε δύο ἀστερίσκοι εἶνε μία συλλαβή.

Δήλωσις : Αἱ λύσεις—δωρηθέντες ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνδεύονται ἀπαραίτητως ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματοσήμου.

Δύσεις τοῦ 37ου φύλλου

α.) Ἀηδών, περιστέρω, σπίνος, κορυδαλός, κανάριον, χελιδόν.—β.) Νά γίνῃς συνδρομητής!—γ.) Qui ne dit mot, consent.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

(Γ'ος φυλλαδίου 25ον, σελ. 202)

Λέγουσιν, ὅτι διὰ τὴν μεταφράσιν καὶ ἀπὸ μίαν ξένην γλώσσαν, πρέπει νὰ γνωρίζῃ καλλίτερα τὴν ἰδικήν του, δηλαδὴ ἑαίνην, εἰς τὴν ὅποιαν μεταφράζει. Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια. Βέβαια, τελεία μεταφράσις γίνεται, ὅταν γνωρίζῃ καὶ τὰς δύο γλώσσας. Ἀλλ' ἀπὸ δύο μεταφραστὰς, ποῦ ὁ ἓνας θὰ ἤξευρε καλλίτερα τὰ γαλλικά καὶ ὁ ἄλλος καλλίτερα τὰ ἑλληνικά, τελειότεραν μεταφράσιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ θὰ ἔκαμνε ὁ δεύτερος.

Παρατηρῶ, ὅτι εἰς τοὺς μεταφραστικούς μας ἐν γένει διαγωνισμοῦ, αἱ περισσότεραι μεταφράσεις εἶνε ἀνεπιτυχεῖς, διότι οἱ διαγωνιζόμενοι δὲν γνωρίζουν ἀκόμη νὰ ἐκφράζωνται καλὰ εἰς τὴν γλώσσάν των. Ἐννοοῦν τὴν ξένην, δὲν κάμνουν λάθην καὶ παρεξηγήσεις, ἀλλὰ δυσκολεύονται νὰ ποδοῦσιν τὸ νόημα ἑλληνικῶς, νὰ τὸ ποδῶσιν ὅς τὸ ἔλεγεν ἕνας συγγραφεὺς δικόμας. Καὶ εἰς τὸν σημερινόν ἐπίσης διαγωνισμόν, ἐκείνοι ποὺ παρεξηγήσαν τὸ γαλλικὸν κείμενον, ποῦ ἔκαμαν λάθην, (ποῦ μετέφρασαν π.χ. καμπὴν ἢ πρόποδας ἢ πέρασμα τὴν pente τοῦ βουνοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ μικροῦ χώριον τὸ de petite taille,) εἶνε ὀλίγοι, ἐλάχιστοι. Οἱ περισσότεροι δὲμος ἔγραψαν ἑλληνικῶς... ποῦ δὲν εἶνε ἑλληνικῶς.

Ἀτεχνὴ ἢ φράσις των, ἀκομψὸν τὸ ὅρος, ἀκαταίσθητον τὸ σύνολον. Τόσον εἰς τὴν δημοτικὴν, ὅσον καὶ εἰς τὴν καθαρὴν. (Διότι ἐπιτηδες ἔδωκα ἓνα κομμάτι πραγματογνωσίας ποῦ ἡμπο-

ροῦσε νὰ μεταφρασθῇ καὶ εἰς τὰς δύο γλώσσας).

Ἐννοεῖται, ὅτι αὐτὰ τὰ λάθη—ἐκφραστικὰ καὶ ὄχι μεταφραστικὰ, λάθη ἑλληνικῆς καὶ ὄχι γαλλικῆς—ἀλλοῦ ἦσαν περισσότερα καὶ ἄλλου λιγότερα, ἄλλου βαρύτερα καὶ ἄλλου ἐλαφρότερα. Ἀλλ' ἀπ' αὐτὰ κυρίως ἐκρίθησαν αἱ μεταφράσεις. Τὰ ὀλιγώτερα καὶ ἐλαφρότερα ἀνήντησαν εἰς τὰς 28 πρώτας, ποῦ παίρνουν τὰ βραβεῖα καὶ τὸν Ἀ' ἐπαινον. Νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθειαν, αἱ μεταφράσεις αὐταὶ εἶνε ἐπὶ πᾶσι ἰσοδύναμοι. Μὲ μικρὰς διορθώσεις, θὰ ἤμπορούσαν ὅλοι νὰ δημοσιευθῶν. Μόνον τὸ Χάιδμα τ' Ἀγέρας ξεχωρίζει ὡς ὅρος προσωπικὸν καὶ εὐμορφον. Δι' αὐτὸ παίρνει τὸ Πρώτον. Τὰ ἄλλα βραβεῖα ἀνεμνησθήσαν διὰ κλήρον μεταξὺ αὐτῶν τῶν 28 καὶ οἱ λοιποὶ ἐπέδωκαν εἰς τὸν Ἀ' Ἐπαινον.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ, Χάιδμα τ' Ἀγέρας [15Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ (ἀπὸ [12Ε] εἰς ἑκάστον :

Β) Βασιλείου ὁ Βουλγαροκτόνος.—Νικητὴς τῆς Ἀθῆναι.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ (ἀπὸ [12Ε] εἰς ἑκάστον :

Γ) Ἐνδοξοῦ Σουλῆ.—Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς.—Καλικάντζαρος.

Δ' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [12Ε] εἰς ἑκάστον :

Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου, Κομικὸς Ἀριστοφάνης, Παγκόσμιο Ὀνειρο, Πατρίς τῶν Ἱερῶν, Τρισυγερὴ, Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες, Μεγάλῃ Ἑλλάδι, Ἰσὺς, Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου, Τίρακος, Θρακικὸς Βόσπορος, Διάττων Ἀστὴρ, Ἀνδρέας Ν. Ἰγγλέσης, Ναυτάκι τῆς Ἀθῆναι, Ἰδεῶδες Ἑλλάς, Κονστ. Δ. Ἐλευθεροδίκης, Ξενοφ. Π. Κωνσταντινίδου, Ἀθαν. Σ. Καμνιάκης, Δημήτριος Μπερδέσης, Νικόλαος Γ. Λαζαρίδης, Κοραλία Καστριτοῦ, Μιχαὴλ Θ. Λύρας.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [10Ε] εἰς ἑκάστον :

Δημητράκης Ε. Χαλῆς, Βασιλικὴ Σ. Φραντζή, Γεώργιος Γ. Μαρκέτος, Δημ. Παυλάκης, Ἐλένη Δ. Γιαννακοπούλου, Ἐλευθέριος Ν. Ἀποστόλου, Νικόλαος Κ. Παπαρρόδου, Γεράσιμος Δ. Γιαννακοπούλου, Δημήτριος Ἀστράς, Ἐλένη Π. Γιαννάκου, Ἀργυροπούλου, Χρυσόφραττῃ Ἑλπίδα, Γερμανόπουλος, Φάουστ, Ἑλληνικὸ Χῶμα, Νυκτολούλου, Ἀνδρέας Ἀνδρέας, Δοξασμὶν Ἀθῆναι, Κωνστὶν Νέρος, Σ. Ι. Μακρομύχης, Ἀλυσιμόντης Σῦρος, Μεγολοπορετῆς Βόσπορος, Νικηφόρον Ζήφους, Ψυχὴ, Κύνος, Ναυτάκι τῶν Σπετσῶν, Βαββαρομάχος Ἑλλάς, Πλανήτης, Ἀγαθὴ, Μπαμπότα, Κυριαμιά, Ρεζεντά.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [8Ε] εἰς ἑκάστον :

Δάφνης Στέφανος, Ἰωάν. Πελεκᾶνος, Φαίδρος, Τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος, Καμेलία, Ἀφελὴς Χιωτοπούλα, Ἐλευθέριος Ἐλευθεριδῆς, Δημήτριος Ὀμ. Κοντός, Εὐφροσύνη Β. Βέγγου, Ἀνδρέας Α. Ἡλιόπουλος, Γεώργιος Χ. Σβολόπουλος, Μαρίκα Γ. Βλαχάκη, Προκόπιος Γ. Σαραντόπουλος, Π. Σ. Μομφερράτου, Φίλων καὶ Ἰάσον Ν. Σελᾶς, Κατίνα Κασίμη, Σταύρος Δ. Κατράκης, Μόσχα Δ. Μπίστη, Δώρα Σπυριδάκη, Διονύσιος Ἀλεξίου Ζακυνθινός, Γεώργιος Τσιγγάντες, Κ. Α. Κροντηρᾶς, Γεώργ. Π. Δάφνης, Παντολέων Γκιλάκης, Ἀργυρίος Α. Τζιώτης, Ἑλληνικὸς Παιάν, Ἀλκίης, Γλυκὴ Παρελθόν, Θοράμβος τοῦ Δικαίου, Ναπολέων ὁ Ιός, Ἐφρηφός Ἐρμῆς, Δοῦς τῆς Ἥπειρου, Ἀλεξάνδρος ὁ Μακεδών, Ἀθάνατο Ναυτάκι, Ἀγναστος, Κύμα τῆς Πατρίδος, Τρελὸς Κεραλλοκίτης, Συριατὴ Ἀῦρα, Λευτεριά στους Σιλάβους, Μέγας Ναπολέων, Εὐκλείδης, Βλ. Γ. Βαλασσόπουλος, Ἀπόγονος τοῦ Καίσαρος, Τιμὴ τῆς Πατρίδος,

Γλυκεῖα Ἀῦρα, Δοξασμὶν Εἰκοσιεῖς, Μεσογειακὴ Ἀκτὴ, Μελαγχροῦν Διοφλάκη, Κουθαρένιο Ψωμί, Ξανθὴ Πουγκιποπούλα, Νικόλαος Ι. Κίτσος, Κωνσταντινουπόλιτις Διαβολάκη, Βασιλικὴ Ι. Μοσχου, Κουκλίτσα, Μαργαρίτα τοῦ Ἀγροῦ.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ (ἀπὸ [5Ε] εἰς ἑκάστον :

Χαρίτεια Γ. Βασιλειδῆς, Σαντ. Π. Νικολαΐδης, Βασιλείος Γ. Ζησιμόπουλος, Ἰωάν. Γ. Χονδρογιάννης, Παναγ. Δ. Ρομανιώλης, Ἀριστείδης Πετροπούλου, Μαρία Μ. Πατριζίου, Γρηγόριος Χ. Ἀλεξάνδης, Ἀλεξάνδρα Λαμπρινῶ, Ἀσπασία Α. Πυλαρινοῦ, Ἰωάν. Κ. Κούρταλης, Κούλα Κρασασκοπούλου, Λουκάς Ι. Μανουῆλος, Δ. Ι. Ἰωαννιδοπούλου, Γεώργ. Δ. Τσουκαλᾶς, Ἄννα Καζιμάνη, Χαρίτεια Γ. Μπουτῆ, Ὀδοπόρος, Δημ. Ι. Καζιμάνης, Θεόδ. Γ. Γιαννιδοπούλου, Ἀσπρος Γάτος, Φιλοποίμην, Ἀρης, Ἀφροσύνη Κύμα, Ὑπερήφανο Ἑλληνόπουλο, Δαφνοστεφὴς Βασιλεὺς, Ἡμέρα τῆς Ἑλευρίας, Γενναία Μετισσοσυργιάτισσα, Ματωμένο Λάβαρο, Ἦρος τῆς Γραβιάς, Μικρὸς Ἀχαιοὺς, Κοσμοκρότωρ, Ναυτάκι τοῦ Αἰγαίου, Εὐγενὴς Ἰπότης, Χρυσὴ Ἀκτὴ, Ὑπερασπιστὴς τῆς Σπάρτης, Διοντοκαρδὸς Λαωνίδας, Ἀγοιζάκι τοῦ Ἀεράκι, Χρυσάλλης, Νικηφόρος Οὐρανός, Γεώργιος Κ. Βέγγος, Φιλόπατρις Ἡσέως, Νηρηὶς τοῦ Εὐρώτα, Γυθειωτάκι, Ὑποκόμης Ρετνέντος, Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς, Ἑγγλεξάκι, Χαμόγελο τοῦ Ἰόνου, Χαρίλαος Σ. Πατσός, Ὑάκινθος, Φασκομυμᾶς, Κωνσταντίνος ὁ Παλαιολόγος, Ἀνέσπερος Δόξα, Μαρκησία, Ζακυνθινὸ Ἀρογιάλι, Πρόσφυς, Πρόσκοπος, Ἀστὴρ τῆς Ἑλευθερίας, Βουλγαροφάγος Ἑλλητ, Τρελλὴ Ναυτοπούλα, Μαρίκα Λαριώτου, Γεώργ. Δημῶς, Οὐράνιος Θόλος, Κώστας Γαζόπουλος.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μόλις ἐλύθη ὁ Ἀποκλεισμός, ἔσπευτα νὰ στείλω ὅλα τὰ προηγουμένα φυλλάδια εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῶν τέως ἀποκλεισμένων μερῶν. Ἀπὸ τὰ δέματα αὐτά, ἀλλὰ ἔφθασαν ἀμέσως, ἀλλὰ ἔφθασαν ἀργότερα καὶ μερικὰ δὲν ἔφθασαν διόλου εἰς τὸν περὶ δὲν ὄρον. Τί νὰ γίναν τὰ τελευταῖα αὐτά ; Ἐχάθησαν ; παραπληρώθησαν ; ἐκοιμήθησαν ; ἐκρηκθῆσαν ἀπὸ τὴν ὀρεκτικότητά ; θὰ διανεμηθῶν ἀργότερα ; ἐν εἰμφορῇ νὰ γνωρίζω, παρὰ μόνον τι, ὡς με βεβαιώνει τὸ Ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν, ἐδ ὡ θεν ἐστ ἀλ ἡσαν ὅλα.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Αὐγούστου 1917.

Ἀθῆ

νεται· όχι, πλήρης εκδοσις ελληνική δὲν ὑπάρχει) *Πανελλήνιον Πόθον* (εὐχομαι τώρα νὰ μὴ γράψῃς, ὅτι ἡ ἐγγείριος ἐπέ-
τυχε) *Φασαρίαν* (θὰ σὲ ἀγαπῶ καὶ πολὺ!) *Κωνσ. Α. Ἐλευθ.* (ὁ Ὀδηγὸς τὸ λέγει καθαρά· 75 λεπτά διὰ τοὺς συνδρομητὰς καὶ δρ. 1,50 διὰ τοὺς ἄλλους, εἶνε ὁ ἐλα-
χιστος ὅρος τοῦ ἀντιτίμου δημοσιεύσεως *Μ. Ἀγγελίας*, ἀπὸ μίαν ἑως δεκαπέντε το πολὺ λέξεις· ἐννοεῖται ὅτι, ἂν εἶνε ὀλιγώτεροι τῶν 15 λέξεων, εἰμποροῦν με-
ρικαὶ ἀπ' αὐτὰς νὰ τυπωθῶν με παχέα στοιχεῖα ἢ με κεφαλαῖα, ὥστε νὰ συμπλη-
ρωθῇ ὁ ἀριθμὸς 15, διότι, κάθε λέξις με παχέα λογίζεται ὡς δύο καὶ με κεφαλαῖα ὡς τρεῖς.) *Δελὲν* (ἐλαβὼ τὴ φωτογραφία σου· γὰρ τὸ ἄλλο ζήτημα, θὰ σοῦ ἀπαν-
τήσω στὸ ἐρχόμενον) *Δημ. Σ. Μπερδ.* (μνη-
σικακίαν δὲν κρατῶ ποτέ· ἂν μπορῇς νὰ συμμορφώσῃς με τοὺς κανονισμοὺς χωρὶς ἀντιλογίας καὶ νὰ μὴν ἀκούῃς κακίης συμ-
βουλὰς, εἶσαι πάντοτε εὐπρόσδεκτος.) *Νεαρὸν Ἰππότην* (εἶνε περσινά, ἀναγεού-
μενα διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ ὄχι διὰ τὸ προεχρὲς) *Γελοιογράφον* (θὰ σοῦ ἀπαντήσω μεθ' αὐτοῦ) *Μικρὸν Ἀθηναῖον* (εἰμπορεῖς ἅμα πληρώσης 1 δραχμὴν· ἀλλὰ διατὶ νὰ τὸ ἀλλάξῃς;) *Ὀδοῦνιον Ἀστέρη, Ἐλπίδα* τῆς Ἑλλάδος κτλ. κτλ.

Ἀλέξ. Ἀθ. Το., Πλούσιον Φουκαγᾶν, Βυρβαρομάχον Ἑλλάδα, Βασιλέα τῶν Λαῶν (ἐλαβὼ, εὐχαριστῶ.)

Φιλόμουσον, Μπαμπόταν, Ἑλληνικὸν Ὁνειρον, Γλυκεῖα Πατρίδα, Ἀδύνατο Ναυτάκι (ἐστεύλα.)

Εἰς δσας ἐπιστολὰς ἔλαβον μετὰ τὴν 21ην Ἀυγούστου, ὑἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 167ου Διαγωνισμοῦ Δύσεων Ἀυγούστου—Νοεμβρίου
Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου

505. Δεξιόγραφος

Προσωπικὸν καὶ κτηρικὸν
Μαζὶ με ἀριθμητικὸν
Ἐκάνανε παρὲξ
Καὶ τῆς Αἰγύπτου ἀνάστηκαν
Ἀρχαῖον βασιλεῖα.

Ἐστάλη ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου

506. Λογοπαικτικὸς Δεξιόγραφος

Δυὸ νῆσοι ἂν μποῦν στὴ γραμμῇ,
Ἀρχαία θὰ κάμουν ἐορτή.

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Χρυσόφωτον Ἐλπίδα

507. Στοιχειόγραφος

Εἶμαι νῆσος τῆς Ἑλλάδος.
Τὸ κεφάλι αἱ μ' ἀπαίρεσιν,
Νὰ με μπηξῇς εἰς τὸν τοίχον
Εὐκολα θὰ ἡμπορέσῃς.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Χρυσόφωτον Συννεφάνη

508. Λογοπαικτικὸς Μεταγραμματισμός

Βγάλε *Ἦτα*, βγάλε *Πῖ*,
Καὶ θὰ ἴδῃς εἰς τὴ στιγμῇ,
Ἀπὸ Κράτους τῆς Εὐρώπης,
Μία χώρα ἑλληνική.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νίκης

509. Χῖ

+ . . . + = Εἶδος γωμάτος.
+ . + . = Ἀρχαία διάστημα πόλεως
+ . + . = Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης.
+ . + . = Νῆσος τῆς Ἑλλάδος.
+ . . . + = Νῆσος τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ σταυροί, δεξιόθεν δημοτικῶν καὶ ἀριστε-
ρόθεν τὸ ἐξ αὐτοῦ τρόφιμον.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φτωχὸ Χαμογηλάκι

510. Αριθμητικὴ διὰ λέξεων

4, 6, 8, 9, 12 + - × ÷ = 0

Μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ τῆξις δὲν

θὰ μεταβληθῇ, νὰ παρεντεθῶν τὰ σημεῖα οὕτως,
ὥστε τὸ ἐξαχόμενον τῶν πράξεων ποῦ θὰ ση-
μειωθῶν, νὰ εἶνε μηδέν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Ἀνδρίου

511. Ἀπλὴ Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀντιθέτων

Νὰ εὐρεθῶν ἀντίθετα τῶν γάτοιν λέξεων τοι-
αῦτα, ὥστε τὰ μὲν ἀρχικά τῶν νὰ σχηματίζουν
νῆσον τῆς Ἑλλάδος, τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης,
τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, καὶ καθέξῃς, μέχρι δο-
χεῖον:

1, Ἀσιτία· 2, Ἀσπλάγνια· 2, Ἀρρυ-
θμία· 4, Σπατάλη· 5, Γαλήνη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέμματος

512. Μικτόν

α - ου - οιαι - πνιγ - δν - πν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τριαντῆς τοῦ Ποσειδῶνος

513. Γεῖφος

ὦς ὦς ὦς ἦν Ρ σία ! ;
Η ὦς ὦς ὦς ὁ ληστής ;
ὦς ὦς ὦς ὁ ληστής ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Παιάνος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[IZ'—113]

Ανταλλάσσω, ἀγοράζω γραμματόσημα. Σπεύ-
σατε. Διεθύνει: Γεωργίον Γεωργιάδην,
Γιαντισά.

[IZ'—114]

Προσεχῶς: Ἰδρύεται Πανελλήνιος μαθη-
τικὸς Σύλλογος· «δ *ΜΑΘΗΤΗΣ*» ἐν Ἀ-
θήναις. Οἱ δραστήριοι ἂς ἐτοιμασθῶν δι' ἀντι-
προσωπεῖαν.

[IZ'—115]

Η Νικήτρια «*Σιδηρᾶ Συμμαχία*» εὐχαρι-
στεῖ θερμότητι τοὺς εὐγενεῖς ψηφοφόρους, οἵ-
τινες ἐψήφισαν τοὺς θριαμβεύσαντας εἰς τὸ Δημο-
ψήφισμα ὑποψηφίους τῆς: Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες,
Ἑθνικὴν Ἀναγέννησιν, Στρατηλάτην τῶν Ἑλ-
λήνων, Τραγοῦδι τῆς Λευτερίαις, Ἀστέρη τῆς
Δόξης, Ἀστέρα τῆς Νίκης, Πατρίδα, Κλέφτικο
βόλι. Ὁ τελευταῖος μάλιστα, καίτοι δὲν εἶχε θέ-
σει ὑποψηφιστῆτα, προσχωρήσας ἐν τούτοις τὴν
τελευταίαν στιγμὴν εἰς τὸ Κόμμα καὶ καὶ ψηφι-
σθεῖς παρ' αὐτοῦ, ἐξηφάλισε τὴν Νίκην.

Ὁ Ἀρχηγός: *ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΔΕΩΔΕΣ*

[IZ'—116]

Εὐχαριστῶ τοὺς ψηφισάντας με, ἰδιαίτερώς τὴν
«*Σιδηρᾶν Συμμαχίαν*».

Ἑθνικὴ Ἀναγέννησις

[IZ'—117]

Τξὼν Δουλοῦσιν, τί γίνεσαι ;
Κωνσ. Δ. Ἐλευθερουδάκης

[IZ'—118]

ΝΙΚΗΤΑ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ,
Ἰδοὺ δὲ διμελὴ; Σύλλογος !

ΠΑΤΡΙΣ

[IZ'—119]

Γνωστοποιεῖς εἰς τὰ ἀγαπῆτα Διαπλάσσοπυλα
ὅτι τὸ ἔργον μου «*Ὁ Σταθὸς*» περιέχει:

5329 ῥήματα.	ἀξία 61 λεπτὰ
1112 ὀνόματα κύρια	» 13 »
3768 ἄρθρα, ἀντωνυμίας	» 45 »
1348 προθέσεις	» 16 »
5527 οὐσιαστικά	» 67 »
1506 ἐπίθετα	» 18 »
3525 συνδέσμους	» 43 »
1417 ἐπιρρήματα	» 17 »
496 μετοχές, ἐπιφωνήματα	» 7 »
832 ἀριθμητικά	» 10 »
24860 λέξεις τιμώμεναι	Δραχ. 3.— (τὸ δεμένον).

Ὡστε 828 λέξεις περίπου κοστίζουν μιὰ δε-
κάρα. Καὶ προτείνω τὴν ἐπομένην Πενεμ. Ἀ-
σκήσιν:

«Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εὕρῃ κανεὶς ἀκριβῶς
τὸν ἀριθμὸν ἐκάστου εἴδους λέξεως, διὰ νὰ κα-

τορθωθῇ ὁ ἄνωγι πίναξ ; Εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους
οἱ ὅποιοι θὰ εὕρουν τὴν λύσιν θὰ δοθῇ ἀπὸ ἑνα
ἀντίτυπον δωρεάν.

Ἄλ. Σ. Οἰκονομίδης

Τσαμαδοῦ 74, Πειραιεύς.

[IZ'—120]

Νεύτωνα τὸν ἀγαπῶν καὶ ὑποχρεωτικὸν

διὰ τὰ συγχαρητήρια πολὺ εὐχαριστῶ.

Ἀλλὰ, ἀγαπῆτέ μου, μ' ἔδωκε; σὲ σκοτούρα
καὶ μοῦ γυρίζει τὸ μυαλὸ σὲ τὴν ἀνεμοδούρα.

Γυνθειωτάκι

[IZ'—121]

Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες, ἐκέρδισες τὸ σοῖσχημα.
Δέξου λοιπὸν τὰ συγχαρητήριά μου γιὰ τὸ

Πρῶτον Βραβεῖον τοῦ Δημοψήφισματος.

ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

[IZ'—122]

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ἙΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Δημοψήφισματος; ἐπεδ-
όξισαν ἀτυχῶς τὰς ἀνησυχίας μας. Ἐκ
τοῦ πανισχύρου συνδυασμοῦ τοῦ «*Ἑλληνόπα-
ιδος*» δὲν μόνον ἐπέπλευσαν, καὶ αὐτοὶ ὅλοι· ἀ-
προσδοκῆτως. Ἰσχυέστερον ὅτι μᾶς ἐννοοῦν οἱ
πολυπληθεῖς μας φίλοι: ὁ ἀποκλεισμός καὶ ἡ
ἀνώμαλος κατὰστασις ὑπῆρξεν οἱ ἐπιφοβώτεροι
μας ἐχθροί, καὶ αὐτοὶ μᾶς ὑπέκλεψαν τὴν νίκην.
Ματαίως ἀνεμείναμεν 200 ψηφοδέλτια ἐκ Κύ-
πρου, 100 ἐκ Χίου, 50 ἐκ Ἀλδεκαννήνων, 300
ἐκ Ἡπείρου. Ὁ ἀγὼν ἐκρίθη ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν
ἀκριβῶς· ἐνθα ὁμολογουμένως ὑπερισχύει τὸ ἀντι-
θετον κόμμα. Ἦδη δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ συγ-
χαρῶμεν εὐκρινῶς τοὺς εὐγενεῖς μας ἀντιπά-
λους, καὶ νὰ δηλώσωμεν ὅτι θὰ κατέλιθωμεν
εἰς τὸν προσεχῇ ἔγωνα, πᾶντοιο αὐτὴν τὴν φο-
ρὰν, ἔαν, ἐννοεῖται, αἱ περιστάσεις, τὸ ἐπιτρέψουν.

Ἑθνικὸν Ὁνειρον

Βασίλειος δὲ Βουλγαροκτόνος

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀπ. Διαλεισιμῆς, Ἄλ. Διαλεισιμῆς
Ἑλένη Διαλεισιμῆς, Αἰκατερίνη Λελάκη, Δ. Π.
Χατζόπουλος, Ἀνδρ. Δ. Παπακωνσταντίνου, Θέο-
δωρος Ἀπόλλωνος, Νίτσα Γεωργιάδης, Ἰω-
Κ. Ρεῖτης, Δ. Σ. Κόνικος, Μικρὸς Ἀθηναῖος,
Μ. Δ. Διαλεισιμῆς, Σονη Δ. Διαμαντοπούλου, Γ.
Ε. Ὁλοσεν, Χανς Χριστιάνσεν, Κ. Ε. Ὁλοσεν,
Π. Ρόσενφελντ, Ἀνδρ. Γεωργεβίτς, Μ. Ρήγος,
Ἀχιλ. Μαμάκης, Ν. Ι. Συράκης, Σπ. Ρουσσῆς,
Χ. Α. Ζέρβας, Ν. Α. Ντουφεβιάδης.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Β. Κυλάσι, Ναυτοπαῖς, Π. Γ.

Καραπάνος, Γ. Α. Παπαδάκης, Γ. Ι. Κυλάσης,

Ἐπ. Καραπάνος, Ἀπόστολος Διαπλάσεως, Εὐέλ-
πης Νέος.

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ: Γ. Ι. Παμπούκης, Γ. Μ. Χρ.

τρηάκου.

ΚΑΡΑΙΤΗΣ: Κλ. Γ. Ἀναστασίον.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ὁραῖον Εὐελπίαν.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ἀθηνᾶ Χρονιάδου, Β. Χρονιά-

δης, Ἰω. Χρονιάδης, Κωνσ. Χρονιάδης, Δ.

Χρονιάδης, Β. Χατζηδημούλης, Κατίνα Χατζη-

δημούλη, Ν. Χατζηδημούλης, Ἡο. Χατζηδη-

μούλης.

ΣΥΔΑΣΚΑΣΤΡΟΥ: Ἀλεξάνδρα Ι. Πλατυμέση,

Αλ. Ι. Πλατυμέση.

ΠΑΤΡΩΝ: Εὐγενία Ν. Βουλούμη, Ντίκος Β.

Ἀντωνόπουλος, Νίτσα Βλ. Ἀντωνοπούλου,

Μαυροπούλου, Ρ. Α. Αλεξόπουλος, Χ. Γ. Κοητι-

κός, Κ. Χατζάκης, Ἑλένη Γ. Κοητικὸς, Μα-

ρίνα Ρ. Βλαζάκη.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Ἀγγελος Κ. Κόλας, Δ. Κ. Κό-

λας, Ἀντ. Ν. Δεδούσης, Δ. Εὐα. Λοδάκης,

Α. Κ. Παπαδόπουλος, Λουκάς Σαπαρόπουλος,

Θ. Ἐπ. Κραμαλίδης.

ΠΥΡΓΟΥ: Π. Σ. Σταυροπούλου.

ΣΥΡΟΥ: Ἰω. Πλ. Κουλουμουντῆς Στ. Η.

Φωταγούλης, Θεοδώρα Μιχαήλ, Μαρίνα Π. Κα-

ταμινῆ, Γ. Ι. Γιαμπάνης, Μόσχα Λαπόντε.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἄλ. Α. Κοτοπούλης.

ΧΙΟΥ: Εὐθαλία Δ. Μπαμπάκου, Αἰμιλία Α

Λοῦκου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὁλον τῶν ἀνωτέρω τὰ δυνάματα ἐτέθησαν
εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκχωρήσαν οἱ ἐξῆς
τρεῖς: ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΡΗΘΟΣ ἐν Ἀθήναις,
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΔΕΛΑΟΥΣΗΣ ἐν Πειραιεὶ καὶ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΓΙΑΜΠΑΝΗΣ ἐν Σύρῳ, οἱ
ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης
Σεπτεμβρίου.